

ปัจจัยด้านพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลของประชากรที่อาศัยอยู่ในเขต
กรุงเทพมหานคร

Behavioral Factors Affecting Digital Currency Investment Decisions of People in
Bangkok

ปกรณ์ พรโสสม

สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ

Pakorn Pornsom

Email : 6414991056@rumail.ru.ac.th

Faculty of Business Administration Program in Finance and Banking, Ramkhamhaeng University

Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) จำนวนเงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลโดยรวมและจำแนกตามปัจจัยประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ รายได้ การศึกษา 2) ความสำคัญของปัจจัยสนับสนุนพฤติกรรมการลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล ประกอบด้วย ด้านพฤติกรรมความคาดหวัง ด้านพฤติกรรมการแห่ตามกัน ด้านพฤติกรรมการใช้ทางลัดในการตัดสินใจ และด้านพฤติกรรมการลงทุน 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนพฤติกรรมการลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลกับจำนวนเงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คนโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบใช้สถิติการทดสอบแบบ t-test ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และใช้สถิติสหสัมพันธ์แบบเชิงส่วน (Partial Correlation) ในการทดสอบกำหนดระดับนัยสำคัญ (α) เท่ากับ .05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 พบว่า 1) จำนวนเงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 71,081.88 บาท (S.D. = 145,797.406) ด้านเพศต่างกันทำให้การตัดสินใจลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลไม่ต่างกันนั้น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ด้านอายุ ด้านอาชีพ ด้านรายได้ ด้านการศึกษา ต่างกันทำให้การตัดสินใจลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ปัจจัยสนับสนุนพฤติกรรมการลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลมีความสำคัญโดยรวมที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 71,081.88 บาท (S.D. = 145,979.406) อยู่ในระดับต่ำที่สุด 3) ปัจจัยด้านพฤติกรรมการแห่ตามกัน และด้านพฤติกรรมการใช้ทางลัดในการตัดสินใจมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลของประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับต่ำที่สุดในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนปัจจัยด้านพฤติกรรมความคาดหวัง และด้านพฤติกรรมการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ข้อเสนอแนะ 1) โบรกเกอร์ควรให้ความสำคัญกับการทำการตลาดในกลุ่มอาชีพค้าขาย เพื่อเพิ่มเงินลงทุนให้สูงขึ้น 2) นักลงทุนควรคำนึงถึงความเสี่ยงที่เกิดจากการเก็งกำไรโดยการแห่ตามกัน

คำสำคัญ: ปัจจัยด้านพฤติกรรม การตัดสินใจลงทุน สกุลเงินดิจิทัล

ABSTRACT

This research is aimed (1) The total investment amount of cryptocurrency, classified by demographic factors, including gender, age, occupation, income, and education (2) The importance of factors supporting cryptocurrency investment behavior includes expected behavior and parading behavior. Shortcut decision-making and investment behavior (3) The relationship between factors supporting cryptocurrency investment behavior and cryptocurrency investment amount, the target group is people in Bangkok total 400 heads, the research tool is a questionnaire to collect the data and using the descriptive statistic such as Frequency, Percentage, Mean, and Standard deviation, testing hypotheses for comparison using statistical t-test and One-way ANOVA and using partial correlation statistics (Partial Correlation) in the test, determining the level of significance (α) equal to .05 or at the confidence level of 95 percent.

The results of the hypothesis testing found that 1) The average investment amount in digital currency was 71,081.88 baht (SD = 145,979.406) in terms of sex making investment decisions in digital currency not different. with statistical significance at the level of 0.05. Different ages, income, occupation, and education, make different investment decisions in cryptocurrencies. with statistical significance at the 0.05 level. 2) Factors supporting investment behavior in cryptocurrencies are important overall with an average value of 71,081.88 baht (SD = 145,979.406) at the lowest level. 3) Factors supporting investment behavior in cryptocurrencies

the digital money consists of the behavior of flocking and the behavior of using shortcuts to make decisions that are related to the decision to invest in digital currencies of the population living in Bangkok. is at the lowest level in the same direction, statistically significant at level 0.05 and factors supporting investment behavior in digital currency, consisting of expectations behavior and investment behavior, have no relationship with the decision to invest in digital currency of the population living in Bangkok. at the statistical significance level of 0.05. Suggestion: 1) the brokers should pay more attention to marketing in the merchant group in order to increasing the investment fund. 2) the Investors should consider the risk arising from speculation by herding behavior.

Keyword: Behavioral Factor, Investment decisions, Digital Currency

บทนำ

ปัจจุบันเทคโนโลยีมีการพัฒนาไปอย่างต่อเนื่องและมีบทบาทกับการใช้ชีวิตประจำวันของมนุษย์มากขึ้น โดยเฉพาะเทคโนโลยีด้านการเงินที่มีการพัฒนาไปอย่างมาก เช่น การทำธุรกรรมทางการเงินผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยไม่จำเป็นต้องไปธนาคาร และเทคโนโลยีที่กำลังได้รับความสนใจเป็นอย่างมากจากทั่วโลกในตอนนี้คือ สกุลเงินดิจิทัล โดยเป็นสกุลเงินเสมือนจริงที่ใช้การเข้ารหัสเป็นสิ่งที่ไม่มีตัวตนและจับต้องไม่ได้ มีการทำงานบนเทคโนโลยีที่เรียกว่า Blockchain ซึ่ง Blockchain ถูกสร้างขึ้นในปี 2552 จากนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่ใช้นามแฝงว่า Satoshi Nakamoto โดยมีแนวคิดมาจากระบบธนาคารที่ใช้อยู่ในปัจจุบันที่ การบริหารจัดการแบบรวมศูนย์ (Centralized) คือการที่ธนาคารเป็นผู้ที่เก็บข้อมูลและรายการเดินบัญชีของลูกค้าทำให้ธนาคารเป็นตัวกลางใการทำธุรกรรมให้กับลูกค้า การทำงานด้วยระบบนี้ทำให้การทำธุรกรรมมีความยุ่งยาก ลำช้า ทางธนาคารเห็นความเคลื่อนไหวของเงินในบัญชี ตรวจสอบได้และอาจเกิดเหตุการณ์ปลอมแปลงข้อมูลลูกค้าได้ ดังนั้นคุณ Satoshi จึงเกิดแนวคิดในการสร้างระบบการเงินที่ไม่ต้องมีตัวกลางมาควบคุม แต่ใช้โปรแกรม Algorithm ที่มีเสถียรภาพแบบเดียวกันของทุกคนในเครือข่าย เก็บข้อมูลธุรกรรมแบบกระจายศูนย์ (Decentralized Database) โดยการทำธุรกรรมทุกอย่างที่เกิดขึ้นต้องให้ทุกคนรับรู้ แล้วบันทึกธุรกรรมทุกอย่างเก็บใน Block และบันทึกต่อ ๆ ไปเป็นลูกโซ่ เรียกว่า Blockchain นั่นเอง ระบบแบบใหม่นี้ทำให้ตัวกลางอย่างธนาคารหายไปไม่มีมีการตรวจสอบจากตัวกลาง ทำ

ให้ธุรกรรมมีความสะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย และยากต่อการปลอมแปลงข้อมูล โดยสกุลเงินดิจิทัลตัวแรกที่คุณ Satoshi สร้างขึ้นจากเทคโนโลยีนี้ คือ Bitcoin โดยถูกสร้างขึ้นมาให้มีเพียง 21 ล้านหน่วยเท่านั้น เพื่อป้องกันการเกิดสภาวะเงินเฟ้อ (นายปัญญาพงศ์ ลอยใสว, 2563) [1]

(เว็บไซต์ Finnomena, Planet 46, 2565) [2] ในปัจจุบัน ทั่วโลกมีสกุลเงินดิจิทัลประมาณ 10,000 สกุลเงิน โดยสกุลเงินที่มีมูลค่าตลาดมากที่สุดในตอนนี้ คือ Bitcoin (BTC) และยังมีสกุลเงินดิจิทัลอื่น ๆ ที่เป็นที่ยอมรับ เช่น Ethereum (ETH), Tether (USDT), BNB (BNB), USD Coin (USDC), XRP (XRP), Cardano (ADA), Dogecoin (DOGE) เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีสกุลเงินที่ก่อตั้งโดยคนไทย ได้แก่ Zcoin (XZC) ซึ่งเป็นเหรียญแรกของคนไทยที่ออกสู่ตลาดโลก , Band Protocol (BAND) OMG Network (OMG) และ Bitkub Coin (KUB) เป็นต้น ซึ่งสกุลเงินดิจิทัลแต่ละตัวจะมีลักษณะเฉพาะตัวหน้าที่และประโยชน์ที่แตกต่างกันไป เช่น บางสกุลเงินมีการเผาเหรียญเพื่อไม่ให้มีเหรียญในระบบมากเกินไป บางสกุลเงินไม่มีการจำกัดปริมาณเหรียญ บางสกุลเงินใช้เป็นตัวกลางในการเชื่อมระหว่าง สกุลเงินดิจิทัล และเงินตราปกติ เป็นต้น แต่สิ่งที่ทุกสกุลเงินสามารถทำได้เหมือนกัน คือ สามารถใช้เป็นตัวกลางในการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการต่าง ๆ ได้ หากคู่ค้ายอมรับในตัวสกุลเงินดิจิทัลนั้น ๆ ถึงแม้ว่า สกุลเงินดิจิทัล จะยังไม่ใช่เงินที่ธนาคารกลางใดในโลกรับรองว่าสามารถใช้ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย แต่ในปัจจุบันมีหลายบริษัททั่วโลกที่มีนโยบายรับ สกุลเงินดิจิทัล แทนเงินตราปกติแล้วและด้วยความน่าสนใจของเทคโนโลยีนี้ทำให้นักลงทุนหลายคนเชื่อว่า สกุลเงินดิจิทัล จะเป็นตัวเปลี่ยนแปลงระบบการเงินทั่วโลกในอนาคต สำหรับสถานการณ์ในประเทศไทย ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาคนไทยเริ่มให้ความสนใจและหันไปลงทุนใน สกุลเงินดิจิทัล มากขึ้น มีการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ดิจิทัลนี้มากขึ้น ซึ่งรัฐบาลมองว่าอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางการเงิน ระบบเศรษฐกิจของประเทศและเกิดผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้าง จึงได้มีการออกแบบพระราชกำหนด การประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 ขึ้นให้อยู่ภายใต้การดูแลของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) เพื่อกำกับดูแลการระดมทุนผ่านสินทรัพย์ดิจิทัลรวมทั้งการประกอบธุรกิจและการดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับสินทรัพย์ดิจิทัล ให้การซื้อขายมีความเป็นธรรม โปร่งใสและตรวจสอบได้ เพื่อคุ้มครองผู้ลงทุนไม่ให้ถูกหลอกหรือถูกเอาเปรียบและป้องกันการนำสินทรัพย์ดิจิทัลไปใช้ในทางที่ผิดกฎหมาย อีกทั้งยังมีการให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับ สกุลเงินดิจิทัล เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุน ทำให้นักลงทุนของประเทศไทยรู้สึกปลอดภัยในการลงทุนมากขึ้นในปี 2566 นี้ ประชาชนให้ความสนใจในการลงทุน สกุลเงินดิจิทัล มากขึ้นจากปีก่อนๆ ซึ่งเป็นผลจากสื่อ Social media ต่าง ๆ ที่มีการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับ สกุลเงินดิจิทัล มากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ประทับข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) พบว่ามีจำนวนบัญชีซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัลในประเทศไทยในปี 2565 เฉพาะประเภทบุคคลธรรมดาประมาณ 4.374 ล้านบัญชี มูลค่าการซื้อขายสกุลเงินดิจิทัล ในปัจจุบันมีส่วนแบ่งทางการตลาดอยู่ที่ 1,169.94 ล้านบาท ข้อมูล ณ วันที่ 23 เมษายน 2566 การลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล (สกุลเงินดิจิทัล) นั้นมีความเสี่ยงและราคามีความผันผวนสูงกว่าหลักทรัพย์ชนิดอื่น ทำให้ผู้

ลงทุนต้องใช้กระบวนการตัดสินใจลงทุนภายใต้สถานการณ์ที่มีความเสี่ยงและความผันผวนอยู่บ่อยครั้ง โดยนักลงทุนส่วนใหญ่มักคิดว่าทุกครั้งที่ตัดสินใจลงทุนเป็นการตัดสินใจที่มีเหตุผล แต่ความจริงแล้วอาจเป็นการตัดสินใจโดยอยู่บนทฤษฎีของความไม่มีเหตุผล ซึ่งถูกอธิบายไว้ในทฤษฎีการเงินเชิงพฤติกรรมว่า นักลงทุนมักจะไม่ลงทุนด้วยเหตุผล ขาดการวิเคราะห์ที่ลึกซึ้ง แต่จะลงทุนด้วยอิทธิพลของจิตใจและอารมณ์

เนื่องจากยังไม่มีผู้ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลของประชากรผู้ที่พักอาศัยในกรุงเทพมหานคร ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาโดยมีคำถามวิจัยว่า ปัจจัยสนับสนุนพฤติกรรมการลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล ประกอบด้วย ด้านพฤติกรรมความคาดหวัง ด้านพฤติกรรมการแห่ตามกัน ด้านพฤติกรรมการใช้ทางลัดในการตัดสินใจ และด้านพฤติกรรมการลงทุน มีความสำคัญในระดับใดและส่งผลต่อจำนวนเงินที่ลงทุนอย่างไร และ พฤติกรรมที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลเป็นเงินลงทุนเท่าใด (บาท) และจำแนกตามปัจจัยประชากรศาสตร์

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

เพื่อศึกษา 1) จำนวนเงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลโดยรวมและจำแนกตามปัจจัยประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ รายได้ การศึกษา 2) ความสำคัญของปัจจัยสนับสนุนพฤติกรรมการลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล ประกอบด้วย ด้านพฤติกรรมความคาดหวัง ด้านพฤติกรรมการแห่ตามกัน ด้านพฤติกรรมการใช้ทางลัดในการตัดสินใจ และด้านพฤติกรรมการลงทุน 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนพฤติกรรมการลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลกับจำนวนเงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล

สมมติฐานของงานวิจัย

- สมมติฐานที่ 1 เพศแตกต่างกันเงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล (จำนวนเงิน) แตกต่างกัน
- สมมติฐานที่ 2 อายุแตกต่างกันเงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล (จำนวนเงิน) แตกต่างกัน
- สมมติฐานที่ 3 อาชีพแตกต่างกันเงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล (จำนวนเงิน) แตกต่างกัน
- สมมติฐานที่ 4 รายได้แตกต่างกันเงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล (จำนวนเงิน) แตกต่างกัน
- สมมติฐานที่ 5 การศึกษาแตกต่างกันเงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล (จำนวนเงิน) แตกต่างกัน
- สมมติฐานที่ 6 ปัจจัยสนับสนุนด้านพฤติกรรมความคาดหวังมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล
- สมมติฐานที่ 7 ปัจจัยสนับสนุนด้านพฤติกรรมแห่ตามกันมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล
- สมมติฐานที่ 8 ปัจจัยสนับสนุนด้านพฤติกรรมทางลัดในการตัดสินใจมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล

สมมติฐานที่ 9 ปัจจัยสนับสนุนด้านพฤติกรรมการลงทุนมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล

ขอบเขตของงานวิจัย

1) ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้วิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้ที่ลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลของประชากรที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ผู้วิจัยจึงได้ทำการคำนวณเพื่อกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการหาขนาดตัวอย่างที่ไม่ทราบจำนวนประชากรของ บุญชม ศรีสะอาด (2535 : 38) [3] และได้กำหนดค่าความเชื่อมั่น 95% ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ไม่เกิน 5% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 คน และเพิ่มจำนวนขนาดตัวอย่าง 15 คน รวมขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน

2) ขอบเขตด้านเนื้อหาและประเด็นในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษา

ตัวแปรตาม คือ ปัจจัยด้านพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย พฤติกรรมด้านความคาดหวัง พฤติกรรมด้านแห่ตามกันและพฤติกรรมการใช้ทางลัดในการตัดสินใจและด้านพฤติกรรมการลงทุน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) เพื่อทราบถึงคุณลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ของผู้ลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล
- 2) เพื่อทราบถึงปัจจัยด้านพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล (สกุลเงินดิจิทัล) ของประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร
- 3) เพื่อเป็นข้อมูลให้กับผู้ที่สนใจ นำผลการวิจัยครั้งนี้ไปอ้างอิงหรือศึกษาค้นคว้าต่อในขอบเขตที่กว้างขึ้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- 4) ผู้ประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลหรือสถาบันการเงินจะได้ทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนกลุ่ม ตัวอย่างที่มีต่อสินทรัพย์ดิจิทัลเพื่อที่สถาบันการเงินหรือธนาคารพาณิชย์จะได้รับมือกับการเปลี่ยนแปลงและ ปรับตัวให้ทันต่อสถานการณ์
- 5) เพื่อให้ประเทศมีการพัฒนาเรื่องเทคโนโลยีและส่งเสริมการใช้สกุลเงินดิจิทัลทดแทนเงินตราของประเทศ เพราะ เทคโนโลยีเป็นตัวชี้วัดความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศ

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุน

การลงทุน หมายถึง การกักเงินไว้จำนวนหนึ่ง ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อก่อให้เกิดกระแสเงินสดรับในอนาคตซึ่งจะชดเชยให้แก่ผู้กักเงิน โดยกระแสเงินสดรับนี้ ควรคุ้มกับอัตราเงินเฟ้อและคุ้มกับความไม่แน่นอนที่จะเกิดแก่กระแสเงินสดรับในอนาคต จีรัตัน สังข์แก้ว (2547 : 7) [7] ชิตพัทธ์ วรารัตน์นิธิกุล (2550 : 5) [8] ได้เสนอแนวคิดการลงทุนไว้ว่า การลงทุนเกิดขึ้นเมื่อผู้มีเงินออมนำเงินออมของตนไปลงทุนในรูปแบบที่แตกต่างกันไปตามความสามารถและประสบการณ์ที่แต่ละคนถนัด เช่น ลงทุนในสินทรัพย์ นำเงินไปฝากไว้กับสถาบันการเงิน หรือนำเอาเงินออมไปซื้อหลักทรัพย์ประเภทต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งการนำเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์นั้นเป็นการช่วยให้ธุรกิจต่าง ๆ สามารถขยายตัวได้เพิ่มขึ้น เนื่องจากเป็นการเพิ่มทุนของกิจการจนกิจการมีขนาดใหญ่ขึ้น ส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมขยายตัวดีขึ้นตามไปด้วย การกักเงิน หมายถึง การที่เจ้าของหรือผู้มีเงินได้ชะลอการใช้เงินจำนวนนั้นในงวดปัจจุบัน โดยหวังว่าช่วงเวลาหนึ่งเงินจำนวนนี้จะงอกเงยขึ้น อันหมายถึงการออมนั่นเอง การนำเงินจำนวนนี้ไปซื้อทรัพย์สินทางการเงิน เช่น การฝากประจำกับธนาคารพาณิชย์ การซื้อพันธบัตรรัฐบาล ซื้อหุ้นสามัญ ก็เป็นการลงทุนประเภทหนึ่ง เรียกว่า “การลงทุนในทรัพย์สินทางการเงิน หรือการลงทุนในหลักทรัพย์” เพชรี ชุมทรัพย์ (2544 : 2) [9] กล่าวว่า การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or Securities Investment) การลงทุนตามความหมายทางการเงิน หรือการลงทุนในหลักทรัพย์ที่เป็นการซื้อสินทรัพย์ (Asset) ในรูปของหลักทรัพย์ (Securities) เช่น พันธบัตร (Bond) หุ้นกู้หรือหุ้นทุน (Stock) การลงทุนในลักษณะนี้เป็นการลงทุนทางอ้อม ซึ่งแตกต่างจากการลงทุนทางธุรกิจ ผู้มีเงินออมเมื่อไม่ต้องการที่จะเป็นผู้ประกอบธุรกิจเองเนื่องจากมีความเสี่ยงหรือผู้ออมยังมีเงินไม่มากพอ ผู้ลงทุนอาจนำเงินที่ออมได้จะมากหรือน้อยก็ตามไปซื้อหลักทรัพย์ที่เขาพอใจที่จะลงทุนโดยให้ผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ย หรือเงินปันผลแล้วแต่ประเภทหลักทรัพย์ที่ทำการลงทุน นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจจะได้ผลตอบแทนอีกลักษณะหนึ่งก็คือ กำไร จากการขายหลักทรัพย์ (Capital Gain) หรือ การขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ (Capital Loss) อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนได้จากการลงทุนที่เรียกว่า Yield ซึ่งไม่ได้หมายถึงอัตราดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่ได้รับเพียงอย่างเดียว แต่ยังคำนึงกำไรจากการขายหลักทรัพย์ หรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ที่เกิดขึ้นหรือที่คาดว่าจะเกิดขึ้น Yield ที่ผู้ลงทุนได้รับจากการลงทุนไม่ว่าจะมากหรือน้อยก็ย่อมขึ้นอยู่กับความเสี่ยง (Risk) ของหลักทรัพย์ที่ลงทุนนั้น ๆ โดยปกติแล้วผู้ลงทุนพยายามเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนที่สูงสุด ณ ระดับความเสี่ยงหนึ่ง เพชรี ชุมทรัพย์ ได้แบ่งประเภทการลงทุนออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 3 ประเภท 1) การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer Investment) การลงทุนของผู้บริโภคเป็นเรื่องเกี่ยวกับการซื้อสินค้าประเภทถาวร (Durable Goods) เช่น รถยนต์เครื่องดูดฝุ่นผู้บริโภคเป็นเรื่องเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าประเภทถาวร (Durable Goods)

เช่น รถยนต์เครื่องดูดฝุ่น เครื่องซักผ้า ตู้เย็น โทรทัศน์ เป็นต้น การลงทุนในลักษณะนี้ไม่ได้หวังกำไรเป็นรูปตัวเงิน แต่ผู้ลงทุน หวังความพอใจในการใช้ทรัพย์สินเหล่านั้น 2) การลงทุนในธุรกิจ (Business or Economic Investment) การลงทุนใน ความหมายเชิงธุรกิจ หมายถึง การซื้อสินทรัพย์เพื่อประกอบธุรกิจหารายได้ โดยหวังว่าอย่างน้อย ที่สุดรายได้ที่ได้นี้เพียงพอที่จะชดเชยกับความเสี่ยงในการลงทุน ซึ่งเป้าหมายของการลงทุนในธุรกิจ คือ กำไร 3) การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or Securities Investment) การลงทุนตามความหมายของการเงิน คือ การซื้อสินทรัพย์ (Asset) ในรูปของหลักทรัพย์ (Securities) 10 เช่น พันธบัตร (Bond) หุ้นกู้ หรือ หุ้นทุน (Stock) เป็นต้น การลงทุนลักษณะนี้เป็นการลงทุนทางอ้อม ซึ่งแตกต่างจากการลงทุนของธุรกิจ ผู้มีเงินออมเมื่อไม่ต้องการที่จะประกอบธุรกิจเอง เนื่องจากความ เสี่ยงหรือผู้ออมเองมีเงินยังไม่เพียงพอ ผู้ลงทุนอาจนำเงินที่ออมได้ จะมากหรือน้อยก็ตามไปซื้อหลักทรัพย์ที่เขาพอใจที่จะลงทุน โดยมีผลตอบแทนทุนในรูปของ ดอกเบี้ย หรือ เงินปันผล แล้วแต่ประเภทของหลักทรัพย์ที่จะลงทุน นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจได้ผลตอบแทนอีก ลักษณะหนึ่ง คือ กำไร จากการขายหลักทรัพย์ (Capital Gain) หรือ ขาดทุนจากหลักทรัพย์ (Capital Loss) โดยปกติแล้วผู้ลงทุนจะพยายามเลือกการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูงสุด ณ ระดับความเสี่ยงหนึ่ง

แนวคิดทฤษฎีการเงินเชิงพฤติกรรม

การเงินเชิงพฤติกรรม เป็นศาสตร์ที่รวมทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์การเงินและทฤษฎีทาง จิตวิทยาไว้ด้วยกัน เพื่อทำความเข้าใจพฤติกรรมของนักลงทุนและนักค้าเงินในตลาดการเงิน โดย พบว่านักลงทุนจะไม่ลงทุนด้วยเหตุผล ขาดการคิดวิเคราะห์ที่ลึกซึ้ง แต่จะถูกอิทธิพลของจิตใจและ อารมณ์มาก าทนวิธีการตัดสินใจลงทุน ซึ่งขัดแย้งกับทฤษฎีทางการเงินแบบมาตรฐาน เช่น ทฤษฎี ตลาดมีประสิทธิภาพ และทฤษฎีการกำหนดราคาหลักทรัพย์ ที่ตั้งบนสมมติฐานว่าคนมักจะไม่ตัดสินใจ ทางการเงินด้วยพฤติกรรมแบบมีเหตุผล ไม่มีอคติหรืออารมณ์ มาเกี่ยวข้อง การเงินเชิงพฤติกรรมเริ่มเป็นที่รู้จักแพร่หลายและยอมรับมากขึ้นในแวดวงวิชาการเมื่อ แดเนียล คอนนิแมน (Daniel Kahneman) ได้รับรางวัลโนเบลสาขาเศรษฐศาสตร์ในปี 2002 โดยเขา ได้ทำการวิจัยร่วมกับ แอมอส ทเวร์สกี (Amos Tversky) และได้เสนอทฤษฎีความคาดหวัง (Prospect Theory) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริงของมนุษย์ในการตัดสินใจภายใต้ ความไม่แน่นอน

ทฤษฎีความคาดหวัง (Prospect theory) Kahneman และ Tversky (1979) [10] ได้นำเสนอทฤษฎีความคาดหวัง โดยกล่าวว่า มนุษย์ไม่ได้ใช้เหตุผลเสมอไป จิตใจของมนุษย์นั้นเสพติดการได้มากกว่าการสูญเสีย ดังนั้น ในสถานการณ์ที่มีการสูญเสียมนุษย์จะไม่ชอบจะชอบสถานการณ์ที่มีการได้รับมากกว่า โดยทฤษฎี ความคาดหวังนี้ได้อธิบายพฤติกรรมของมนุษย์ที่เกิดขึ้นเป็นปกติเมื่อมีการประเมินความเสี่ยงภายใต้ ความไม่แน่นอน ตามคำกล่าวของ Kahneman และ Tversky ว่า มนุษย์มักจะไม่ชอบเสี่ยงในสิ่งที่ อาจจะได้มา แต่กลับกลัวเสี่ยงเพื่อ

หลีกเลี่ยงการสูญเสียไป เพราะมนุษย์เกลียดการเสียมมากกว่า ชอบ การได้ กล่าวคือ ส่วนใหญ่เวลาที่เรากำลังจำเป็นต้องตัดสินใจระหว่างการได้รับผลตอบแทนที่แน่นอน หรือการเสี่ยงเพื่อที่จะให้ได้ผลตอบแทนที่เยอะกว่าหรือไม่ได้อะไรเลย คนส่วนใหญ่มักจะหลีกเลี่ยง การเสี่ยง (Risk Aversion) และเวลาที่เรากำลังจำเป็นต้องตัดสินใจระหว่างการเสียผลตอบแทนที่แน่นอน หรือการเสี่ยงเพื่อที่จะต้องเสียมมากกว่าหรือไม่ต้องเสียอะไรเลย คนส่วนใหญ่มักจะเลือกการเสี่ยง มากกว่า เพราะหวังว่าจะมีโอกาสที่ไม่ต้องเสียผลตอบแทนไป (Loss Aversion) Alpert และ Raiffa (1982) [11] บุคคลมักจะระลึกรถึงความสำเร็จของตนเอง มากกว่าความล้มเหลว ซึ่งจะส่งผลให้พวกเขาประเมินค่าความเชื่อมั่นของตนเองต่อผลลัพธ์ด้านบวกในอดีตสูงเกินไป ซึ่งปัจจัยด้านความคาดหวังสามารถนำมาอธิบายสาเหตุว่าเหตุใดนักลงทุนที่ได้รับ ผลกระทบจากอคติที่เกิดจากการค้นเคย จึงตัดสินใจอย่างระมัดระวัง Kahneman และ Tversky (1992) [10] ได้อธิบายไว้ว่า ทฤษฎีคาดหวังเป็น ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์เชิงพฤติกรรม ทฤษฎีจะอธิบายแนวคิดที่ผู้คนใช้ในการประเมินค่าสำหรับ ทางเลือกต่าง ๆ โดยในการตัดสินใจภายใต้ความเสี่ยงผู้ลงทุนมีความพึงพอใจต่อกำไรส่วนเพิ่มและ ขาดทุนส่วนเพิ่มไม่เท่ากันเมื่อเทียบกับจุดต้นทุน โดยผู้ลงทุนจะให้ความสำคัญกับการขาดทุนส่วน เพิ่มมากกว่ากำไรส่วนเพิ่ม ซึ่งความรู้สึกลูกของนักลงทุนที่มีต่อการสูญเสียนั้นรุนแรงกว่าความรู้สึกที่มี ต่อการได้รับส่งผลให้พฤติกรรมการตอบสนองต่อการลงทุนที่ได้กำไรและขาดทุนนั้นแตกต่างกัน โดยจะมีความไม่แน่นอนเกิดขึ้น เรียกว่า ความโน้มเอียงที่จะหลีกเลี่ยงการสูญเสีย

ทฤษฎีแห่ตามกัน (Herding Theory) พฤติกรรมแห่ตามกันเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการเลียนแบบพฤติกรรม ของคนส่วนใหญ่ ซึ่งสามารถอธิบายด้วยหลักจิตวิทยาได้ 2 ประการ คือ การต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคมจึงตัดสินใจทำตามคนส่วนใหญ่ อีกประการหนึ่ง คือ บุคคลอาจมีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะใช้ในการตัดสินใจจึงอาศัยข้อมูลที่คนส่วนมากมี แม้ว่าข้อมูลที่คนส่วนมากนี้อาจไม่ใช่ข้อมูลที่ถูกต้องเสมอไป Benerjee (1992) [12] ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมแห่ตามกันว่าเป็นพฤติกรรมที่ทำตามคนอื่น ทั้ง ๆ ที่ตนเองมีข้อมูลที่ไม่เหมือนข้อมูลของคนอื่น เนื่องจากปกติของเราทุกคนล้วนมีความไม่มั่นใจว่าสิ่งที่ตนเองคิดนั้นถูกหรือไม่ หากข้อมูลที่มีขัดแย้งหรือไม่สอดคล้องกับข้อมูลของคนอื่นแม้แต่คนเดียวก็จะเปลี่ยนไปใช้ข้อมูลของคนอื่น ๆ โดยไม่สนใจข้อมูลที่ตนเองมีอยู่เลย Tan, Chiang, Mason, และ Nelling (2008) [13] ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมแห่ตามกันว่าเป็น พฤติกรรมของนักลงทุนที่มักจะติดตามการเคลื่อนไหวหรือการกระทำของผู้อื่น พฤติกรรมนี้มีบทบาทสำคัญในด้านวิชาการเนื่องจากเป็นปัจจัยที่สามารถส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นได้อย่างมีนัยสำคัญ Kumar และ Goyal (2015) [14] ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมแห่ตามกันว่าเป็น สถานการณ์ที่คนมีเหตุผลเริ่มประพฤติอย่างไม่สมเหตุผลโดยเลียนแบบการตัดสินใจของผู้อื่นขณะตัดสินใจ

ทฤษฎีทางลัดการตัดสินใจ (Heuristic Theory) มาจากรากศัพท์ภาษากรีกหมายถึง การค้นพบเป็นการค้นพบแบบรู้ขึ้นมาเอง ซึ่งเกิดจากความรูสึกหรือความเชื่อส่วนบุคคลซึ่งก็คือความคิดแรกๆที่ผุดขึ้นมาในสมอง โดยไม่ได้ไตร่ตรอง ความคิดชนิดนี้เกิดจากประสบการณ์ของแต่ละคนที่สั่งสมมาเป็นทางลัด ทางจิตวิทยาอย่าง

หนึ่งที่จะช่วยให้มนุษย์สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วและมี ประสิทธิภาพ ช่วยลดระยะเวลาในการตัดสินใจ Heuristics เป็นประโยชน์ในหลายๆสถานการณ์ แต่ในอีกมุมหนึ่งก็สามารถนำไปสู่การเกิดอคติทางความคิดซึ่งจะทำให้เราตัดสินใจผิดพลาดได้ เช่นกัน เนื่องจากโลกเต็มไปด้วยข้อมูลมากมายแต่สมองของเรามีความสามารถในการประมวลผลข้อมูลแค่จำนวนหนึ่งเท่านั้น เพื่อที่จะสามารถรับมือกับข้อมูลจำนวนมากที่เราต้องเจอและต้องตัดสินใจอย่างรวดเร็วในเวลาจำกัดสมองจึงต้องอาศัยกลยุทธ์ทางจิตวิทยาเหล่านี้ เพื่อให้ตัดสินใจสิ่งต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น เราจึงไม่ต้องเสียเวลาในการวิเคราะห์ทุกรายละเอียด Simon และ Newell (1971: 1) [15] กล่าวว่า Heuristics คือ กลยุทธ์ที่ใช้เรียนรู้การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อย Lester (1980: 1) [16] กล่าวว่า Heuristics คือ แผนในการหาหนทางแก้ปัญหาโดยใช้ทักษะเป็นเครื่องมือแก้ปัญหา Moustakas (1990: 1) [17] กล่าวว่า Heuristics คือ กระบวนการที่จะทำให้ได้คำตอบที่ต้องการและเป็นหนทางในการช่วยค้นหาความรู้เพิ่มเติมโดยผ่านกระบวนการที่เหมาะสมและอยู่ในกรอบความสนใจ Middleton และ Wheeler (1999: 1) [18] กล่าวว่า Heuristics คือวิธีการที่จะช่วยเพิ่มโอกาสในการแก้ปัญหาโดยไม่รับประกันว่าจะสามารถหาคำตอบของปัญหาได้ในทุกกรณี แต่จะช่วยในขั้นตอนการออกแบบวิธีการแก้ปัญหาซึ่งแต่ละปัญหาก็จะมีวิธีที่แตกต่างกัน Polya (2000: 1) [19] กล่าวว่า Heuristics คือ กระบวนการที่ช่วยในการเรียนรู้เรื่องวิธีแก้ไขปัญหาโดยเน้นที่ขั้นตอนการตัดสินใจ Ritter (2003) [20] กล่าวว่า Heuristics ถูกกำหนดให้เป็นกฎง่าย ๆ ที่สามารถตัดสินใจในสภาพแวดล้อมที่ไม่แน่นอนได้ง่ายขึ้น โดยลดความซับซ้อนของการประเมินความน่าจะเป็นและการประมาณค่าเพื่อการตัดสินใจที่ง่ายขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

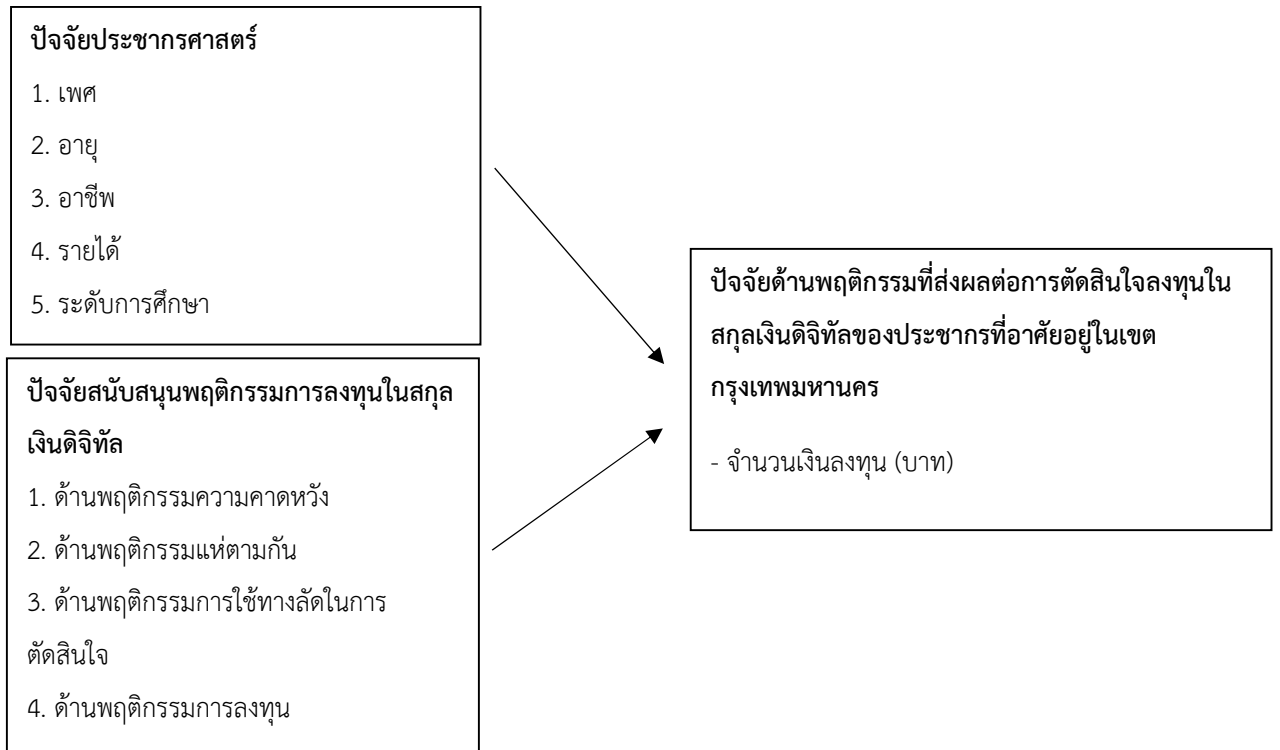
Bikhchandani, Hirshleifer, and Welch (1992) [21] ได้ แบ่งประเภทการแห่ตามกันออกเป็น การแห่ตามกัน โดยเจตนา และการแห่ตามกันโดยไม่เจตนา การแห่ตามกันที่ไม่เจตนาจะถูกผลักดันด้วยปัจจัยพื้นฐานเป็นส่วนใหญ่และจะเพิ่มขึ้น เนื่องจากนักลงทุนอาจ จะตรวจสอบปัจจัยพื้นฐานและได้รับข้อมูลข่าวสารที่เหมือนกัน เป็นเหตุให้นักลงทุนมีความคิดเห็นเกี่ยว กับหลักทรัพย์ในแต่ละหลักทรัพย์ที่เหมือนกัน Benerjee (1992) [12] ได้อธิบายถึงพฤติกรรมแห่ตามกันไว้ ว่า พฤติกรรมนี้คือพฤติกรรมที่ทำตามคนอื่น ๆ ทั้งที่ตนเองมีข้อมูลที่ขัดแย้งหรือแตกต่างจากคนอื่น ๆ โดยมีกรจำลองสถานการณ์ เช่น ให้นักลงทุนแต่ละคนตัดสินใจลงทุนในสินทรัพย์ต่าง ๆ ทีละ คน ถ้าเลือกลงทุนถูกนักลงทุนคนนั้นจะได้ผลตอบแทน ซึ่งนักลงทุนบางคนอาจมีข้อมูลส่วนตัวที่จะเลือกลงทุนในสินทรัพย์ที่ ตนเองมีข้อมูลช่วยในการตัดสินใจลงทุนและเป็น ทางเลือกที่ ถูกต้อง นอกจากนี้ปกติของคนเราทุกคนล้วนมีความไม่มั่นใจในสิ่งที่ ตนเองคิดนั้นถูกหรือไม่ นักลงทุนเหล่านี้จึงมีความคิดใน ส่วน ความไม่มั่นใจว่าตนเองมีข้อมูลที่มีคุณภาพเพียงพอในการ ตัดสินใจหรือไม่ และนักลงทุนเหล่านี้จะสามารถมองเห็นการลงทุน ของนักลงทุนคนก่อนหน้าได้ จากการจำลองสถานการณ์พบว่า นักลงทุนคนใดที่มี

ข้อมูลส่วนตัวที่จะเลือกการลงทุนที่ถูกต้อง แต่หาก ข้อมูลส่วนตัวของเขามีความขัดแย้งหรือไม่สอดคล้องกับนัก
ลงทุน คนก่อนหน้าเลยแม้แต่คนเดียว เขาจะเปลี่ยนการตัดสินใจลงทุนไป ลงทุนในทางเลือกที่นักลงทุนคนก่อน ๆ
ได้เลือกลงทุนไว้ โดยไม่ สนใจข้อมูลที่เขาถืออยู่เลย ซึ่งแบบจำลองสถานการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า นักลงทุนที่
เปลี่ยนทางเลือกในการตัดสินใจลงทุนไป เลียนแบบนักลงทุนคนก่อน ๆ หน้า ทำให้ความน่าจะเป็นที่เขาจะ เลือก
ลงทุนในช่องทางที่ถูกของเขาหายไปเมื่อได้รับรู้ถึงการลงทุน ของนักลงทุนคนก่อน ๆ หน้าที่มีความไม่สอดคล้อง
กับการตัดสินใจ ของเขาเอง ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการแห่ตามกัน Hirshleifer, Subrahmanyam,
& Titman (Hirshleifer, Subrahmanyam, & Titman, 1994) [22] นอกจากนั้น ผู้มีความเชี่ยวชาญในการ
ลงทุนอาจจะ รวมกันเป็นกลุ่มซึ่งมีลักษณะที่เหมือนกันมีการ แบ่งปันข้อมูลกัน จึงมีแนวโน้มที่จะตีความสัญญาณ
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารได้ผลลัพธ์ที่เหมือนกัน จากการพิจารณาในแง่เศรษฐศาสตร์มหภาค การแห่ตาม กันโดย
ไม่เจตนาสามารถให้ผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพ ถ้าถูกผลักดันโดยปัจจัยพื้นฐาน ในทางตรงข้ามการ แห่ตามกันโดย
เจตนาโดยทั่วไปถูกพิจารณาว่า เป็นความไม่มีประสิทธิภาพ การแห่ตามกันโดย เจตนาส่วนใหญ่ถูกผลักดันโดย
อารมณ์ความรู้สึก รวมถึงการเลียนแบบผู้เข้าร่วมตลาดอื่น ๆ ที่ทำการซื้อ หรือทำการขายหลักทรัพย์เดียวกันใน
เวลาเดียวกัน โดยไม่คำนึงถึงความเชื่อหรือชุดข้อมูลที่มีอยู่ก่อนการแห่ตามกันลักษณะนี้สามารถทำให้ราคา
หลักทรัพย์ตกต่ำลงหรือมีความผันผวนที่รุนแรงยิ่งขึ้น ตลาดขาดความมั่นคง และอาจจะเพิ่มขึ้นหรือก่อ ให้เกิด
ฟองสบู่และแตกในตลาดการเงิน

ัญญา กุลวานิช (2556) [24] ได้ศึกษาพฤติกรรมแห่ตาม กันในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
โดยใช้ข้อมูลราคาปิด รายวันของข้อมูลดัชนีราคาหมวดธุรกิจ 28 ธุรกิจ ตั้งแต่วันที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2533 ถึง 30
ธันวาคม พ.ศ. 2553 ด้วยวิธี Crosssectional Standard Deviation (CSSD) และวิธี Cross-sectional
Absolute Deviation (CSAD) ผล การวิจัยสรุปว่ามีการเกิดพฤติกรรมแห่ตามกันของตลาดหลักทรัพย์แห่ง
ประเทศไทย โดยรวม และศึกษาในสภาวะเศรษฐกิจที่แตกต่างกันไปคือช่วง สภาวะเศรษฐกิจขึ้น-ลง และช่วง
วิกฤตเศรษฐกิจ ล้วนมีการเกิด พฤติกรรมแห่ตามกันเกิดขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดการ
วิจัยครั้งนี้ได้ดังนี้

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เรื่องปัจจัยด้านพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลของประชากรที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษาวิจัยในเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ซึ่งจัดทำแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์การสุ่มตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น (Non-Probability) ด้วยวิธีแบบสะดวก (Convenience sampling) (กัลยา วานิชย์บัญชา และ จุฑิตา วานิชย์บัญชา, 2564) [25] เก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสารบทความ แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประชากรที่ใช้วิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้ที่ลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลของประชากรที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ผู้วิจัยจึงได้ทำการคำนวณเพื่อกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการหาขนาดตัวอย่างที่ไม่ทราบจำนวนประชากรของ บุญชม ศรีสะอาด (2535 : 38) [3] ดังนี้

$$\text{จากสูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่าง} \quad (n) = \frac{P(1-P) Z^2}{e^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

p = ค่าเปอร์เซ็นต์ที่ต้องการจะสุ่มจากประชากรทั้งหมดเท่ากับ 0.5

e = ระดับของความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้เท่ากับ 0.05

Z = ค่าปกติมาตรฐานที่ได้จากตารางแจกแจงแบบปกติมาตรฐานได้ค่า 1.96

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดค่าเปอร์เซ็นต์ที่ต้องการสุ่มจากประชากรทั้งหมดเท่ากับ 50% หรือ 0.5 ค่าปกติมาตรฐานที่ได้จากตารางแจกแจงแบบปกติมาตรฐานเท่ากับ 1.96 และต้องการระดับความเชื่อมั่น 95% นั่นคือยอมให้คลาดเคลื่อนได้ 5% ดังนั้นจึงแทนค่าได้ ดังนี้

$$n = \frac{(0.5)(1-0.5)(1.96)^2}{(0.05)^2}$$
$$= 385 \text{ ตัวอย่าง}$$

ดังนั้น จากการคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เท่ากับ 385 คน และเพิ่มตัวอย่างไว้อีก 15 คน รวมทั้งสิ้นจำนวนกลุ่มตัวอย่างคือ 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม โดยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากหนังสือ เอกสารทางวิชาการ ทฤษฎี และงานวิจัย ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย เพื่อนำกรอบแนวคิดมาสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาขอบเขตการวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 กำหนดแบบสอบถามการวิจัยแบ่งเป็น 6 ส่วน คือ 1) คำถามคัดกรองเบื้องต้น 2) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 3) ข้อมูลการลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล 4) ปัจจัยสนับสนุนพฤติกรรมการลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล ซึ่งได้แก่ ด้านพฤติกรรมความคาดหวัง ด้านพฤติกรรมแท้ตามกัน ด้านพฤติกรรมการใช้ทางลัดในการตัดสินใจและด้านพฤติกรรมการลงทุน 5) ข้อเสนอแนะ

ขั้นตอนที่ 4 ทดสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Validity) โดยนำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข

ขั้นตอนที่ 5 ทดสอบความน่าเชื่อถือได้ (Reliability) โดยเก็บแบบสอบถามจำนวน 30 ชุด นำไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม SPSS หาค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha ไม่น้อยกว่า 0.7 (กัลยา วานิชย์บัญชา

และ ฐิตา วานิชย์บัญชา, 2564) [25] ซึ่งจากการทดลองแจกแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด ได้ค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ 0.959

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่ 1) จำนวนเงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลโดยรวม และจำแนกตามปัจจัยประชากรศาสตร์ ของประชากรที่พักอาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (descriptive statistics) โดยจะใช้ค่าร้อยละ (percentage) ค่าความถี่ (frequency) ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ค่าสูงสุด (maximum) และค่าต่ำสุด (minimum)

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่ 2) ระดับความสำคัญของปัจจัยสนับสนุนด้านพฤติกรรมการลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล ประกอบด้วย ด้านพฤติกรรมความคาดหวัง ด้านพฤติกรรมแห่ตามกัน ด้านพฤติกรรมการใช้ทางลัดในการตัดสินใจและพฤติกรรมการลงทุนของประชากรที่พักอาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (descriptive statistics) โดยจะใช้ค่าความถี่ (frequency) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่ 3) ปัจจัยสนับสนุนพฤติกรรมการลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล ส่งผลต่อจำนวนเงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลของประชากรที่พักอาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (inferential statistics) โดยใช้สถิติ สหสัมพันธ์แบบเชิงส่วน (partial correlation) ในการทดสอบกำหนดระดับนัยสำคัญ (α) เท่ากับ .05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยด้านพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลของประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน สามารถสรุปผลวิจัยได้ ดังนี้

สรุปผลข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ที่ 1 จำนวนเงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลโดยรวมและจำแนกตามปัจจัยประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ รายได้ การศึกษา

ตารางที่ 1 ค่าร้อยละ (percentage) ค่าความถี่ (frequency) ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ค่าสูงสุด (maximum) และค่าต่ำสุด (minimum) ของระดับจำนวนลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

จำนวนเงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล	ช่วงจำนวนเงินการลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลโดยเฉลี่ย	ความถี่	ร้อยละ (%)	ความหมายของระดับ
0.00	0.00%	0	0	ไม่มีเลย
0.01 – 200,000	0.01 – 20.00%	373	93.10	ต่ำที่สุด
200,001 – 300,000	20.01 – 30.00%	7	1.80	ต่ำมาก
300,001 – 400,000	30.01 – 40.00%	7	1.80	ต่ำ
400,001 – 500,000	40.01 – 50.00%	7	1.80	ค่อนข้างต่ำ
500,001 – 600,000	50.01 – 60.00%	0	0	ปานกลาง
600,001 – 700,000	60.01 – 70.00%	0	0	ค่อนข้างสูง
700,001 – 800,000	70.01 – 80.00%	0	0	สูง
800,801 – 900,000	80.01 – 90.00%	0	0	สูงมาก
900,901 - 1,000,000	90.01 – 100.00%	6	1.50	สูงที่สุด
1,000,000	ค่าสูงสุด (maximum)			
150	ค่าต่ำสุด (minimum)			
71,081.88	ค่าเฉลี่ย (mean)			
145,979.406	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)			

ผลการวิเคราะห์ พบว่า จำนวนเงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลโดยรวมและจำแนกตามปัจจัยประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ รายได้ การศึกษา พบว่าจำนวนเงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 71,081.88 บาท (S.D. เท่ากับ 145,979.406) โดยค่าความถี่มากที่สุด 373 คน จำนวนเงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลโดยเฉลี่ยมากที่สุดในช่วงไม่เกิน 200,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 93.10 อยู่ในระดับต่ำที่สุด รองลงมาคือ 200,001 – 300,000 บาท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.80 อยู่ในระดับต่ำมาก และ 300,001 – 400,000 บาท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.80 อยู่ในระดับต่ำ และ 400,001 – 500,000 บาท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.80 อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ โดยถึ้น้อยที่สุดในช่วง 900,001 - 1,000,000 บาท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 อยู่ในระดับสูงที่สุด เมื่อวิเคราะห์พิจารณาจำแนกตามปัจจัยประชากรศาสตร์ พบว่าเพศชายมีจำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 75,764.64 บาท (S.D. เท่ากับ

166,958.426) อยู่ระดับต่ำที่สุด ด้านอายุ 25 – 30 ปี จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 65.3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 61,652.11 บาท (S.D. เท่ากับ 155,512.214) อยู่ในระดับต่ำที่สุด ด้านค่าขาย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 515,000.00 บาท (S.D. เท่ากับ 506,565.979) อยู่ในระดับปานกลาง ด้านรายได้ 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 257,600.00 บาท (S.D. เท่ากับ 426,189.805) อยู่ในระดับต่ำมาก ด้านการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 133,790.32 บาท (S.D. เท่ากับ 186,468.218) อยู่ในระดับต่ำที่สุด กลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3,500 บาท (S.D.=2,182.821) มีจำนวนเงินลงทุนน้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ กลุ่มที่มีอาชีพค้าขาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 515,000 บาท (S.D.=506,565.979) มีจำนวนเงินลงทุนมากกว่ากลุ่มอื่นๆ

สรุปผลข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ที่ 2 ความสำคัญของปัจจัยสนับสนุนพฤติกรรมการลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล ประกอบด้วย ด้านพฤติกรรมความคาดหวัง ด้านพฤติกรรมการแห่ตามกัน ด้านพฤติกรรมการใช้ทางลัดในการตัดสินใจ และด้านพฤติกรรมการลงทุน

ตารางที่ 2 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ความสำคัญของปัจจัยสนับสนุนพฤติกรรมการลงทุน

ปัจจัยสนับสนุนพฤติกรรมการลงทุน	ค่าเฉลี่ย (Mean)	Std. Deviation	ความหมาย ของระดับ
ด้านพฤติกรรมความคาดหวัง	7.09	1.726	สูง
ด้านพฤติกรรมการแห่ตามกัน	7.07	1.900	สูง
ด้านพฤติกรรมการใช้ทางลัดในการตัดสินใจ	7.19	1.738	สูง
ด้านพฤติกรรมการลงทุน	7.65	1.524	สูง
รวม	7.25	1.505	สูง

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยสนับสนุนพฤติกรรมการลงทุน โดยรวมอยู่ในระดับความสำคัญสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.25 (S.D. เท่ากับ 1.505) เมื่อวิเคราะห์พิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านพฤติกรรมการลงทุน ความสำคัญอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.65 (S.D. เท่ากับ 1.524) รองลงมา คือ ด้านพฤติกรรมการใช้ทางลัดในการตัดสินใจ ความสำคัญอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.19 (S.D. เท่ากับ 1.738) รองลงมา คือ ด้านพฤติกรรมความคาดหวัง ความสำคัญอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.09 (S.D. เท่ากับ 1.726) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านพฤติกรรมการแห่ตามกัน ความสำคัญอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.07 (S.D. เท่ากับ 1.900)

สรุปผลข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนพฤติกรรมการลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลกับจำนวนเงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล ความสัมพันธ์ (Correlations) ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยสนับสนุนพฤติกรรมการลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล ประกอบด้วย ด้านพฤติกรรมความคาดหวัง ด้านพฤติกรรมการแก้ตามกัน ด้านพฤติกรรมการใช้ทางลัดในการตัดสินใจ และด้านพฤติกรรมการลงทุน ส่วนตัวแปรตาม คือ จำนวนเงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล

ตารางที่ 3 ค่าสหสัมพันธ์เชิงส่วน (Partial Correlation) ปัจจัยสนับสนุนพฤติกรรมการลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล ประกอบด้วย ด้านพฤติกรรมความคาดหวัง ด้านพฤติกรรมการแก้ตามกัน ด้านพฤติกรรมการใช้ทางลัดในการตัดสินใจ และด้านพฤติกรรมการลงทุน

ปัจจัยสนับสนุนการลงทุน	จำนวนเงินลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน		
	Correlation	Significance (2-tailed)	ความหมาย
1) ด้านพฤติกรรมความคาดหวัง	-0.094	0.063	ต่ำที่สุด
2) ด้านพฤติกรรมการแก้ตามกัน	0.184	0.000*	ต่ำที่สุด
3) ด้านพฤติกรรมการใช้ทางลัดในการตัดสินใจ	-0.213	0.000*	ต่ำที่สุด
4) ด้านพฤติกรรมการลงทุน	0.065	0.196	ต่ำมาก

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ด้านพฤติกรรมความคาดหวังมีค่าความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม (เชิงลบ) โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ที่ -0.094 อยู่ในระดับความต่ำที่สุด ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านพฤติกรรมการแก้ตามกันมีค่าความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (เชิงบวก) โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ที่ 0.184 อยู่ในระดับต่ำที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านพฤติกรรมการใช้ทางลัดในการตัดสินใจมีค่าความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม (เชิงลบ) โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ที่ -0.213 อยู่ในระดับต่ำที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านพฤติกรรมการลงทุนมีค่าความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (เชิงบวก) โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ที่ 0.065 อยู่ในระดับต่ำมาก ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 1 ผลการวิเคราะห์ พบว่า เพศแตกต่างกันทำให้เงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล (จำนวนเงิน) ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานที่ 2 อายุแตกต่างกันเงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล (จำนวนเงิน) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกรายคู่พบความแตกต่างดังนี้

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ (PostHoc Analysis) ของสมมติฐานอายุแตกต่างกันทำให้เงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล (จำนวนเงิน) แตกต่างกัน

(I) อายุ	(J) อายุ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ต่ำกว่า 25 ปี	25 – 35 ปี	-58152.107*	9639.704	0.000*
	36 – 45 ปี	-54168.947*	5018.990	0.000*
	46 – 55 ปี	-258038.462*	37758.555	0.000*
25 – 35 ปี	ต่ำกว่า 25 ปี	58152.107*	9639.704	0.000*
	36 – 45 ปี	3983.160	10843.650	0.983
	46 – 55 ปี	-199886.354*	38962.841	0.000*
36 – 45 ปี	ต่ำกว่า 25 ปี	54168.947*	5018.990	0.000*
	25 – 35 ปี	-3983.160	10843.650	0.983
	46 – 55 ปี	-203869.514*	38083.715	0.000*
46 – 55 ปี	ต่ำกว่า 25 ปี	258038.462*	37758.555	0.000*
	25 – 35 ปี	199886.354*	38962.841	0.000*
	36 – 45 ปี	203869.514*	38083.715	0.000*

ผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปี แตกต่างกับกลุ่มอายุ 25 – 35 ปี กลุ่มอายุ 36 – 45 ปี แตกต่างกับกลุ่มอายุ 46 – 55 ปี กลุ่มอายุ 25 – 35 ปี แตกต่างกับกลุ่มอายุ 46 – 55 ปี กลุ่มอายุ 36 – 45 ปี แตกต่างกับกลุ่มอายุ 46 – 55 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 พบว่า อาชีพแตกต่างกันทำให้เงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล (จำนวนเงิน) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกรายคู่พบความแตกต่างดังนี้

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ (PostHoc Analysis) ของสมมติฐานอาชีพแตกต่างกันทำให้เงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล (จำนวนเงิน) แตกต่างกัน

(I) อายุ	(J) อายุ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
นักเรียน/นักศึกษา	พนักงาน บริษัทเอกชน/ ลูกจ้าง	-43579.442*	6269.965	0.000*

(I) อายุ	(J) อายุ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
	ราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	-38905.882*	8202.084	0.000*
	ธุรกิจส่วนตัว/ เจ้าของกิจการ	-91002.469*	14561.351	0.000*
	ค้าขาย	-506700.000*	146247.310	0.046*
	อื่นๆ	-35866.667	11884.566	0.090
พนักงาน บริษัทเอกชน/ ลูกจ้าง	นักเรียน/นักศึกษา	43579.442*	6269.965	0.000*
	ราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	4673.559	9910.449	0.997
	ธุรกิจส่วนตัว/ เจ้าของกิจการ	-47423.028*	15587.680	0.034*
	ค้าขาย	-463120.558	146353.061	0.074
	อื่นๆ	7712.775	13121.956	0.991
ราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	นักเรียน/นักศึกษา	38905.882*	8202.084	0.000*
	พนักงาน บริษัทเอกชน/ ลูกจ้าง	-4673.559	9910.449	0.997
	ธุรกิจส่วนตัว/ เจ้าของกิจการ	-52096.587*	16460.179	0.023*
	ค้าขาย	-467794.118	146448.558	0.070
	อื่นๆ	3039.216	14147.347	1.000
	นักเรียน/นักศึกษา	91002.469*	14561.351	0.000*

(I) อายุ	(J) อายุ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ธุรกิจส่วนตัว/ เจ้าของกิจการ	พนักงาน บริษัทเอกชน/ ลูกจ้าง	47423.028*	15587.680	0.034*
	ราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	52096.587*	16460.179	0.023*
	ค้าขาย	-415697.531	146941.958	0.124
	อื่นๆ	55135.802*	18571.651	0.049*
ค้าขาย	นักเรียน/นักศึกษา	506700.000*	146247.310	0.046*
	พนักงาน บริษัทเอกชน/ ลูกจ้าง	463120.558	146353.061	0.074
	ราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	467794.118	146448.558	0.070
	ธุรกิจส่วนตัว/ เจ้าของกิจการ	415697.531	146941.958	0.124
	อื่นๆ	470833.333	146700.883	0.068
อื่นๆ	นักเรียน/นักศึกษา	35866.667	11884.566	0.090
	พนักงาน บริษัทเอกชน/ ลูกจ้าง	-7712.775	13121.956	0.991
	ราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	-3039.216	14147.347	1.000
	ธุรกิจส่วนตัว/ เจ้าของกิจการ	-55135.802*	14561.351	0.049*
	ค้าขาย	470833.333	15587.680	0.068

ผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มนักเรียน/นักศึกษา แตกต่างกับกลุ่มพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง, กลุ่มราชการ/รัฐวิสาหกิจ, กลุ่มธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการและกลุ่มค้าขาย กลุ่มพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง แตกต่างกับกลุ่มธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ กลุ่มราชการ/รัฐวิสาหกิจแตกต่างกับกลุ่มธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ กลุ่มธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการแตกต่างกับกลุ่มอื่นๆ

สมมติฐานที่ 4 พบว่า รายได้แตกต่างกันทำให้เงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล (จำนวนเงิน) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกรายคู่พบความแตกต่างดังนี้

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ (PostHoc Analysis) ของสมมติฐานรายได้แตกต่างกันทำให้เงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล (จำนวนเงิน) แตกต่างกัน

(I) อายุ	(J) อายุ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	20,001 – 30,000 บาท	-12858.943	6949.223	0.349
	30,001 – 40,000 บาท	-233433.333	85400.267	0.078
	40,001 – 50,000 บาท	-11233.333	8178.634	0.647
	มากกว่า 50,000 บาท	-86647.796*	12967.394	0.000*
20,001 – 30,000 บาท	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	12858.943	6949.223	0.349
	30,001 – 40,000 บาท	-220574.390	85358.691	0.105
	40,001 – 50,000 บาท	1625.610	7732.439	1.000
	มากกว่า 50,000 บาท	-73788.853*	12690.699	0.000*
30,001 – 40,000 บาท	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	233433.333	85400.267	0.078

(I) อายุ	(J) อายุ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
	20,001 – 30,000 บาท	220574.390	85358.691	0.105
	40,001 – 50,0000 บาท	222200.000	85467.564	0.102
	มากกว่า 50,000 บาท	146785.537	86057.932	0.449
40,001 – 50,0000 บาท	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	11233.333	8178.634	0.647
	20,001 – 30,000 บาท	-1625.610	7732.439	1.000
	30,001 – 40,000 บาท	-222200.000	85467.564	0.102
	มากกว่า 50,000 บาท	-75414.463 [*]	13403.440	0.000 [*]
มากกว่า 50,000 บาท	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	86647.796 [*]	12967.394	0.000 [*]
	20,001 – 30,000 บาท	73788.853 [*]	12690.699	0.000 [*]
	30,001 – 40,000 บาท	-146785.537	86057.932	0.449
	40,001 – 50,0000 บาท	75414.463 [*]	13403.440	0.000 [*]

ผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท แตกต่างกับกลุ่มรายได้มากกว่า 50,000 บาท กลุ่มรายได้ 20,001 – 30,000 บาท แตกต่างกับกลุ่มรายได้ มากกว่า 50,000 บาท กลุ่มรายได้ 40,001 – 50,0000 บาท แตกต่างกับกลุ่มรายได้ มากกว่า 50,000 บาท

สมมติฐานที่ 5 พบว่า การศึกษาแตกต่างกันทำให้เงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล (จำนวนเงิน) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกรายคู่ได้ดังนี้

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ (PostHoc Analysis) ของสมมติฐานการศึกษาแตกต่างกันทำให้เงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล (จำนวนเงิน) แตกต่างกัน

(I) อายุ	(J) อายุ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	41971.080	21232.097	0.122
	สูงกว่าปริญญาตรี	-39085.975	39337.563	0.584
ปริญญาตรี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	-41971.080	21232.097	0.122
	สูงกว่าปริญญาตรี	-81057.055	33861.622	0.058
สูงกว่าปริญญาตรี	ต่ำกว่าปริญญาตรี	39085.975	39337.563	0.584
	ปริญญาตรี	81057.055	33861.622	0.058

ผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มการศึกษาแตกต่างกันทำให้เงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล (จำนวนเงิน) ไม่แตกต่าง

สมมติฐานที่ 6 ปัจจัยสนับสนุนด้านพฤติกรรมความคาดหวังไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลของประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานที่ 7 พบว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านพฤติกรรมการใช้ตามกันมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลของประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับต่ำสุดในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 8 พบว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านพฤติกรรมการใช้ทางลัดในการตัดสินใจมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลของประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับต่ำสุดในทิศทางตรงข้าม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 9 พบว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านพฤติกรรมการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลของประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยด้านพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลของประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์และข้อค้นพบตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีประเด็นที่อภิปรายผลได้ คือ

อภิปรายผลข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า เพศชาย มีค่าเฉลี่ยเงินลงทุนเท่ากับ 75,764.64 (S.D. เท่ากับ 166,958.426) มากกว่าเพศหญิง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเงินลงทุนเท่ากับ 65,241.57 (S.D. เท่ากับ 114,766.888) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เพศชายที่อยู่ใน Generation Z มีความมั่นใจและกล้าตัดสินใจในการลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล กลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีค่าเฉลี่ยเงินลงทุนเท่ากับ 3,500 บาท (S.D.=2,182.821) มีจำนวนเงินลงทุนน้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าอยู่ในวัยกำลังศึกษาหรือเพิ่งเริ่มทำงานยังไม่มีเงินลงทุนมากพอ กลุ่มที่มีอาชีพค้าขาย มีค่าเฉลี่ยเงินลงทุนเท่ากับ 515,000 บาท (S.D.=506,565.979) มีจำนวนเงินลงทุนมากกว่ากลุ่มอื่นๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ามีรายได้ที่มากพอที่จะลงทุน

อภิปรายผลข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ที่ 2 ความสำคัญของปัจจัยสนับสนุนพฤติกรรมการลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล ประกอบด้วย ด้านพฤติกรรมความคาดหวัง ด้านพฤติกรรมการแห่ตามกัน ด้านพฤติกรรมการใช้ทางลัดในการตัดสินใจ และด้านพฤติกรรมการลงทุน พบว่า ความสำคัญของปัจจัยสนับสนุนพฤติกรรมการลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลโดยรวมอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.25 (S.D. เท่ากับ 1.505) ด้านพฤติกรรมความคาดหวัง ความสำคัญอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.09 (S.D. เท่ากับ 1.726) ด้านพฤติกรรมการแห่ตามกัน ความสำคัญอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.07 (S.D. เท่ากับ 1.900) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ามีการเก็งกำไรสูงในสกุลเงินดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับ จัญญา กุลวานิช (2556) [24] ได้ศึกษาพฤติกรรมแห่ตามกันในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิจัยสรุปว่ามีการเกิดพฤติกรรมแห่ตามกันของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยรวมและศึกษาในสภาวะเศรษฐกิจที่แตกต่างกันไปคือช่วง สภาวะเศรษฐกิจขึ้น-ลง และช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ ล้วนมีการเกิดพฤติกรรมแห่ตามกันเกิดขึ้น ด้านพฤติกรรมการใช้ทางลัดในการตัดสินใจ ความสำคัญอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.19 (S.D. เท่ากับ 1.738) ด้านพฤติกรรมการลงทุน ความสำคัญอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.65 (S.D. เท่ากับ 1.524) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ลงทุนหลังจากได้กำไรมาแล้วจะมองหาการลงทุนที่มีความเสี่ยงมากขึ้นและหลีกเลี่ยงการลงทุนที่มีความเสี่ยงมากขึ้น ปริมาณการซื้อขายสกุลเงินดิจิทัลของนักลงทุนจะมีผลต่อการตัดสินใจลงทุน ผู้ลงทุนมักให้ความสำคัญกับการใช้แนวทางการลงทุนแบบเดิมสำหรับการลงทุนครั้งต่อไป และผู้ลงทุนมักให้ความสำคัญกับการไม่ทำการซื้อขายในช่วงที่ตลาดมีความผันผวนสูง

อภิปรายผลข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนพฤติกรรมการลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลกับจำนวนเงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล ความสัมพันธ์ (Correlations) ระหว่างตัวแปรอิสระ

คือ ปัจจัยสนับสนุนพฤติกรรมการลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล ประกอบด้วย ด้านพฤติกรรมความคาดหวัง ด้านพฤติกรรมการแห่ตามกัน ด้านพฤติกรรมการใช้ทางลัดในการตัดสินใจ และด้านพฤติกรรมการลงทุน ส่วนตัวแปรตาม คือจำนวนเงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล พบว่า ปัจจัยสนับสนุนพฤติกรรมการลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล ประกอบด้วย ด้านพฤติกรรมการแห่ตามกันมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลของประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับต่ำที่สุดในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านพฤติกรรมการใช้ทางลัดในการตัดสินใจ อยู่ในระดับต่ำที่สุดในทิศทางตรงข้าม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วน ด้านพฤติกรรมความคาดหวัง และด้านพฤติกรรมการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลของประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ลงทุนจะไม่หลีกเลี่ยงการขายสกุลเงินดิจิทัลที่มีมูลค่าลดลงและพร้อมที่จะขายสกุลเงินดิจิทัลที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้นและจะทำการซื้อขายในช่วงที่ตลาดมีความผันผวนสูง แต่การตัดสินใจซื้อขายสกุลเงินดิจิทัลของนักลงทุนรายอื่นมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของผู้ลงทุนและผู้ลงทุนจะใช้แนวทางการลงทุนแบบเดิมสำหรับการลงทุนครั้งต่อไป

อภิปรายผลข้อค้นพบตามสมมติฐานที่ 1 พบว่า เพศแตกต่างกันทำให้เงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล (จำนวนเงิน) ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2552, หน้า 41) [5] เรื่อง การบริหารตลาดยุคใหม่ ซึ่งกล่าวได้ว่า เพศแตกต่างกันทำให้เงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล (จำนวนเงิน) แตกต่างกัน **อภิปรายผลข้อค้นพบตามสมมติฐานที่ 2** พบว่า อายุแตกต่างกันทำให้เงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล (จำนวนเงิน) แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2552, หน้า 41) [5] เรื่อง การบริหารตลาดยุคใหม่ ซึ่งกล่าวได้ว่า อายุแตกต่างกันทำให้เงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล (จำนวนเงิน) แตกต่างกัน **อภิปรายผลข้อค้นพบตามสมมติฐานที่ 3** พบว่า อาชีพแตกต่างกันทำให้เงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล (จำนวนเงิน) แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ กษิติศ สังสีเพชร. (2564). [28] เรื่อง การตัดสินใจลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งกล่าวได้ว่า อาชีพแตกต่างกันทำให้เงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล (จำนวนเงิน) แตกต่างกัน **อภิปรายผลข้อค้นพบตามสมมติฐานที่ 4** พบว่า รายได้แตกต่างกันทำให้เงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล (จำนวนเงิน) แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ กษิติศ สังสีเพชร. (2564). [28] เรื่อง การตัดสินใจลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งกล่าวได้ว่า รายได้แตกต่างกันทำให้เงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล (จำนวนเงิน) แตกต่างกัน **อภิปรายผลข้อค้นพบตามสมมติฐานที่ 5** พบว่า การศึกษาแตกต่างกันทำให้เงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล (จำนวนเงิน) แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชากรทุกด้านเป็นสิ่งสำคัญที่จะสนับสนุนในการตัดสินใจลงทุน โดยเฉพาะประชากรให้ความสำคัญกับรายได้ที่มั่นคง เพราะประชากรจะสามารถลงทุนได้อย่างเต็มที่และมีรายได้ที่พอเพียง ก็จะไม่ส่งผลกระทบต่อตนเองเมื่อพบสภาวะไม่ปกติในการลงทุน ซึ่งสอดคล้อง

กับ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2550, หน้า 41) [5] เรื่อง การบริหารตลาดยุคใหม่ ซึ่งกล่าวได้ว่า ปัจจัยประชากรศาสตร์แตกต่างกันทำให้เงินลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล (จำนวนเงิน) แตกต่างกันไป

อภิปรายผลข้อค้นพบตามสมมติฐานที่ 6 พบว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านพฤติกรรมความคาดหวังไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลของประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หากผู้ลงทุนได้กำไรมาแล้ว ผู้ลงทุนจะไม่มองหาการลงทุนที่มีความเสี่ยงมากขึ้น และหากผู้ลงทุนได้ขาดทุนจากการลงทุนมาแล้ว ผู้ลงทุนจะหลีกเลี่ยงการลงทุนที่มีความเสี่ยงซึ่งสอดคล้องกับ ซิตีพัทธ์ วรารัตน์นิธิกุล. (2550). [8] เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ช่วงปี พ.ศ.2549

อภิปรายผลข้อค้นพบตามสมมติฐานที่ 7 พบว่าปัจจัยสนับสนุนด้านพฤติกรรมการแห่ตามกันมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลของประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับต่ำสุดในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ จัญจนา กุลวานิช (2556) [24] เรื่อง พฤติกรรมแห่ตามกันในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย **อภิปรายผลข้อค้นพบตามสมมติฐานที่ 8** พบว่าปัจจัยสนับสนุนด้านพฤติกรรมการใช้ทางลัดในการตัดสินใจมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลของประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับต่ำที่สุดในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เมื่อผู้ลงทุนมีทักษะและความรู้เกี่ยวกับตลาดสกุลเงินดิจิทัลก็สามารถช่วยให้ได้รับผลตอบแทนที่ไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของผลตอบแทนตลาดและผู้ลงทุนจะใช้แนวทางการลงทุนแบบเดิมสำหรับการลงทุนครั้งต่อไปเกิดพฤติกรรมแห่ตามกัน และเมื่อผู้ลงทุนทราบถึงสภาวะเศรษฐกิจที่แตกต่างกันไปคือช่วงสภาวะเศรษฐกิจขึ้น-ลง และช่วงวิกฤตเศรษฐกิจล้วนมีการเกิดพฤติกรรมแห่ตามกันเกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ กษิติศ สังสีเพชร. (2564). [28] เรื่อง การตัดสินใจลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

อภิปรายผลข้อค้นพบตามสมมติฐานที่ 9 พบว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านพฤติกรรมการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลของประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ลงทุน จะทำการซื้อขายสกุลเงินดิจิทัลในช่วงที่ตลาดมีความผันผวนสูงและไม่หลีกเลี่ยงการซื้อขายสกุลเงินดิจิทัลในช่วงที่มีสถานการณ์ไม่ปกติ ซึ่งสอดคล้องกับ ซิตีพัทธ์ วรารัตน์นิธิกุล. (2550). [8] เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ช่วงปี พ.ศ.2549

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่น่าผลการวิจัยไปใช้

- 1) จากการวิจัยพบว่ากลุ่มที่มีการลงทุนที่สูงกว่ากลุ่มอื่นๆ คือกลุ่มที่มีอาชีพค้าขาย ดังนั้นโบรกเกอร์ควรให้ความสำคัญกับการทำการตลาดในกลุ่มนี้ เพื่อเพิ่มเงินลงทุนให้สูงขึ้น
- 2) จากการวิจัยพบว่าด้านพฤติกรรมการลงทุนมีคะแนนความสำคัญสูงกว่าด้านอื่น โดยนักลงทุนตัดสินใจลงทุนตามสภาวะของตลาด ดังนั้นนักลงทุนรายใหม่ควรให้ความสำคัญกับการลงทุนตามสภาวะของตลาด
- 3) จากการวิจัยพบว่าด้านพฤติกรรมแห่ตามกัน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน อยู่ในระดับต่ำที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นนักลงทุนควรคำนึงถึงความเสี่ยงที่เกิดจากการแก๊งกำไรโดยการแห่ตามกัน

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลของประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร เช่น โมเดลของ Phillips Kotler ประกอบด้วย Aware-รู้จัก, Appeal-ชื่นชอบ Ask-ค้นหาข้อมูล Act-ซื้อ, Advocate-บอกต่อ เป็นต้น
- 2) ควรมีการศึกษาประชากรของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อเปรียบเทียบระดับการตัดสินใจลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล

เอกสารอ้างอิง

- [1] นายปัญญาพงศ์ ลอยไสว. (2563). “ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนบิตคอยน์ในประเทศไทย.” วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ)คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- [2] Planet 46. (2565). Bitcoin คืออะไร?: รวมเรื่องต้องรู้ ก่อนลงทุนบิตคอยน์. สืบค้นเมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2566. จากเว็บไซต์ <https://www.finnomena.com/planet46/what-is-bitcoin/>.
- [3] บุญชม ศรีสะอาด. (2535). หลักการวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์สุวีริยาสาสน์
- [4] Kotler, Philip. (1997). “Marketing management: analysis, planning, implementation and control.” 5 th ed. Englewood Cliffs, NJ : Prentice Hall.
- [5] ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. (2552). “การบริหารการตลาดยุคใหม่”. กรุงเทพฯ: บริษัท ธรรมสาร จำกัด
- [6] Krungsri Plearn Plearn. (2564). อยาก All Time High ลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล แบบไหนดี?. สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2566. จากเว็บไซต์ <https://www.krungsri.com/th/plearn-plearn/invest-crypto-sustainable>.
- [7] จิรัตน์ สังข์แก้ว. (2547) “การลงทุน (พิมพ์ครั้งที่ 6)”. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ศูนย์การส่งเสริมการพัฒนาคความรู้ตลาดทุน. 2546.
- [8] ชิตพัทธ์ วรารัตน์นิธิกุล. (2550). “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ช่วงปี พ.ศ. 2549.” มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- [9] เพชรี ชุมทรัพย์. (2544). หลักการบริหารการเงิน.กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- [10] Kahneman, Daniel; Tversky, Amos. (1979). “Prospect Theory: An Analysis of Decision under Risk” (PDF). *Econometrica*. 47 (2): 263.
- [11] M. Alpert and H. Raiffa.(1982). “A Progress Report on the Training of Probability Assessors.” In D. Kahneman, P. Slovic and A. Tversky. Ed., *Judgment Under Uncertainty: Heuristics and Biases*. Cambridge University Press, Cambridge. pp. 294-305.
- [12] Banerjee, A.V. (1992). “A Simple Model of Herd Behavior.” *The Quarterly Journal of Economics*, 107, 797-819.
- [13] Nelling, E., & Webb, E. (2008). “Corporate Social Responsibility and Financial Performance: The “Virtuous Circle” Revisited. *Review of Quantitative Finance and Accounting*.” 32. 197-209.
- [14] Satish Kumar and Nisha Goyal. (2015). *Qualitative Research in Financial Markets*. ISSN: 1755 – 4179
- [15] Simon, H. A., & Newell, A. (1971). “Human problem solving: The state of the theory in 1970.” *American Psychologist*. 26(2). 145–159.
- [16] Lester, K. (1980). “Research on Problem Solving.” In: R. J. Shumway (Ed.), *Research in Mathematics Education*. Reston, VA: National Council of Teachers of Mathematics.
- [17] Moustakas, C.E. (1990). “Heuristic research: Design, methodology, and applications.”
- [18] Middleton, H. and A. Wheeler. (1999). “Heuristics: The Technology of Good Ideas.” *Stimulating Research in Technology Education*. 12-15.

- [19] Polya, G. (1973). "How to solve it." Princeton, New Jersey: Princeton University Press.
- Schoenfeld, A.H. (1994). Mathematical Thinking and Problem Solving. Hillsdale, New Jersey: Lawrence Erlbaum associate.
- [20] Ritter, J.R. (2003). Behavioral Finance. Pacific-Basin Finance Journal. 11. 429 - 437.
- [21] Sushil Bikhchandani, David Hirshleifer and Ivo Welch. (1992). The Journal of Political Economy. Vol. 100. No. 5. pp. 99 2- 1026.
- [22] Hirshleifer, D., Subrahmanyam, A. and Titman, S. (1994). "Security Analysis and Trading Patterns When Some Investors Receive Information before Others." The Journal of Finance, 49, 1665-1698.
- [24] จัญญา กุลวานิช. (2556). "พฤติกรรมแห่ตามกันในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย." คณะอุตสาหกรรมเกษตร ภาควิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเกษตร. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [25] กัลยา วานิชย์บัญชา และ รฐิตา วานิชย์บัญชา. (2564). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล (พิมพ์ครั้งที่ 34). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สามลดา.
- [26] สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2555). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [27] พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. (2548). การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการบริหาร ฉบับปรับปรุงใหม่: สำนักพิมพ์เสมาธรรม.
- [28] กษิตีศ สังสีเพชร. (2564). "การตัดสินใจลงทุนในสกุลเงินดิจิทัล ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร." คณะบริหารธุรกิจ สาขาการเงินและการธนาคาร. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.